

בזמן הגאולה מצוה לתקוע בשופר

בַּהֲהוּא זְמַנָּא, פְּקוּדָא לְתַקוּעַ שׁוֹפֵר תְּרוּעָה בַּיּוֹבֵל ובאותו

הזמן של הגאולה יש מצוה לתקוע בשופר תרועה ביובל, **הַדָּא הוּא**

דְּבַתִּיב וזהו שכתוב, (ישעיה יח) **כַּנְּשֵׂא נִים הָרִים תִּרְאוּ וְכַתְּקוּעַ**

שׁוֹפֵר תִּשְׁמְעוּ. כַּנְּוֹנָא דְּבַתְּקִיעַת שׁוֹפֵר דְּיּוֹבְלָא, כְּלָהוּ

עַבְדֵּינְךָ נְפָקִי לְחִירוֹת וכמו שבתקיעת שופר ביובל כל העבדים יוצאים לחירות,

הַכִּי בְּפוּרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא, בְּתַקִּיעַת שׁוֹפֵר, מִתְּפַנְּשִׁין

כָּל יִשְׂרָאֵל מֵאַרְבַּע סְטֵרֵי עֲלָמָא, דְּאֵינּוֹן עַבְדֵּינְךָ דְּיּוֹבְלָא

כך גם בגאולה האחרונה כשיתקע בשופר גדול מתקבצים כל ישראל מארבע רוחות העולם

כיון שהם עבדים של בחינת היובל. **דְּמֵאֲרֵי תּוֹרָה, אֵית בְּהוֹן עַבְדֵּינְךָ**

עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס, וְאַתְקִרִיאוּ עַבְדֵּי מַלְכָּא

וּמְטֵרוֹנִיתָא לפי שלומדי התורה יש בהם הלומדים כעבדים שעושים על מנת לקבל

פרס והם נקראים עבדי המלך והמלכה שהם זו"ן. **אַבֵּל בְּנוֹי דְּמַלְכָּא**

קַדִּישָׁא אבל יש הלומדים שלא על מנת לקבל פרס כבנים והם בני המלך הקדוש

ומקבלים נשמה מזו"ן דאצילות ועליהם כתוב, (שמות יט) **וְאַשָׁא אֶתְכֶם עַל**

כַּנְּפֵי נְשָׂרִים וְאַבָּא אֶתְכֶם אֵלֵי, דְּאֵינּוֹן גְּדַפֵּי חִיוּן

דְּמַרְכְּבַתָּא שהקב"ה יביא אותם על כנפי נשרים שהם כנפי חיות המרכבה, ולא

יצטרכו לתקיעת שופר כמו היובל כדי להתקבץ.

מצוה לתת ללווים ערים לשבת

פְּקוּדָא בְּתַר דָּא המצוה שלאחר מזו היא **לְתַת לְלוּוִים עָרִים**
לְשַׁבַּת כיון שהם לא ירשו עם שאר השבטים בחלוקת הארץ. **וּבְגִין**
דְּאִינוּן לָא אֲשַׁתְּפוּ בְּעַגְלָא ולפי שהם לא השתתפו בחטא העגל,
קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא חֶלֶק לֹוֹן לְגַבִּיּוּהִי הקב"ה לקח אותם לחלקו
 שיעבדוהו בבית המקדש. **לְמַהּוּי מְנַגְנִין לֵיהּ בְּכַמָּה מִיַּנִּי נִגְוֹן** שיהיו
 המשוררים בבית המקדש לנגן בכמה מיני ניגונים. **דְּכַהֲנִים בְּעִבּוּדְתָן** וגם
 הכהנים שהם משבט לוי לא השתתפו בעגל והם ממונים על עבודת הקרבת הקרבנות,
וְלוּוִיִּם לְשִׁירָם וְלְזִמְרָם הלויים לשורר ולזמר, **וְיִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם**
 ישראל בנויהם דהיינו שמשמשים במעמדות בעירם ששם היו מתפללים על הקרבנות
 שיתקבלו לרצון.

מצוות הנעשות בבית המקדש שיבנה בב"א

כַּהֲנִים בְּעִבּוּדְתָם, דְּאִית תַּפָּן כַּמָּה פְּקוּדֵין. כהנים בעבודתם
 יש להם כמה מצוות **פְּקוּדָא חֵד** מצוה אחת, **לַעֲשׂוֹת שְׁמֹן**
הַמִּשְׁחָה. ב', לְוִיִּים שׁוֹמְרִין בַּמִּקְדָּשׁ יחד עם הכהנים כי הכהנים
 שומרים בג' מקומות והלויים ב-כא' מקומות ומצות השמירה שהלויים בחוץ והכהנים בפנים.
ג' יִשְׂרָאֵל לִירָא מִן הַמִּקְדָּשׁ והרמ"ק גרס יש לירא מהמקדש כי כאן מדבר
 במצות הכהנים ולא בכל ישראל. **ד', עִבּוּדַת הַלוּוִיִּים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ**

הלימוד היומני

לע"נ חכם שבתאי אטון בן אסטרייא זצ"ל

כי הכהנים צריכים לשירת הלויים בשעת הקרבת הקרבנות. ה', לְהַקְטִיר
 קֹטֶרֶת פְּעֻמִּים. ו', כִּהְנִים תּוֹקְעִים בַּחֲצוֹצְרוֹת בַּמִּקְדָּשׁ.
 ז', לְקַדֵּשׁ זֶרַע אֲהָרֹן בַּמִּקְדָּשׁ. ח', לְלַבֹּשׁ בְּגָדֵי כְהוֹנָה
 בַּמִּקְדָּשׁ. ט', רְחִיצַת יָדַיִם וְרַגְלַיִם, לְעֵבוֹד בַּמִּקְדָּשׁ.

י', לְהִיזֹת הַכֹּהֲנִים עוֹשִׂים קָרְבָּנוֹת בַּמִּקְדָּשׁ. י"א,
 לַפְּדוֹת פְּסוּלֵי הַמִּוֹקְדָּשִׁין שֶׁנִּפְלָּ בָהֶם מוֹם וְאַחַר הַפְּדִיּוֹן הֵם יוֹצְאִים
 לַחֹלֶיץ. י"ב, קָרְבַּן הַיּוֹלָדֶת בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי. י"ג, לְמִלּוּחַ
 קָרְבָּנוֹת בַּמִּקְדָּשׁ. י"ד, לְעֲשׂוֹת הָעוֹלָה כַּמִּשְׁפָּטָה. ט"ו,
 לְעֲשׂוֹת הַחֲטָאת כַּמִּשְׁפָּטוֹ. ט"ז, אֲכִילַת קֹדְשִׁים
 כַּמִּשְׁפָּט לַכֹּהֲנִים. י"ז, אֲכִילַת שְׂרֵי מְנַחֹת. ח"י,
 לְעֲשׂוֹת מְנַחֹת כַּמִּצְוֹתָן. י"ט, לְהֵבִיא קָרְבָּנוֹת לְבֵית
 הַמִּקְדָּשׁ. כ', לְהֵבִיא גֶדֶר אוֹ נֶדְבָה לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ. כ"א,
 לְהֵבִיא קָרְבָּנוֹת קֹדְשִׁים תְּמוּרוֹת וְזֹלָדוֹת. כ"ב,
 לְהַקְרִיב שְׁנֵי תְּמִידִין בַּהֲלַכְתָּן. כ"ג, לְהַדְלִיק אֵשׁ תְּמִיד
 עַל הַמִּזְבֵּחַ.

כ"ד, לְעֲשׂוֹת תְּרוּמַת הַדָּשֵׁן. כ"ה, לְהַדְלִיק גֵּרֹת
 הַמְּנוֹרָה. כ"ו, לְהַקְרִיב מְנַחָה בְּכָל יוֹם. כ"ז,
 לְהַקְרִיב מוֹסֵף בַּשַּׁבָּת. כ"ח, לְהַסְדִּיר לֶחֶם וּלְבוֹנָה.

כ"ט, לְהִקְרִיב קֶרְבָּן מוֹסֵף בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ. ל', לְהִקְרִיב
 בְּז' יְמֵי הַפֶּסַח. ל"א, לְהִקְרִיב בַּיּוֹם הָעוֹמֵר כֶּבֶשׂ
 לְעוֹלָה. ל"ב, לְהִקְרִיב (קֶרְבָּן) הָעוֹמֵר. (הַיְיִנוּ סְפִירַת הָעוֹמֵר) ל"ג,
 לְהִקְרִיב קֶרְבָּן מוֹסֵף בְּשָׁבוּעוֹת. ל"ד, לְהִקְרִיב שְׁתֵּי
 הַלֶּחֶם בְּשָׁבוּעוֹת. ל"ה, לְהִקְרִיב מוֹסֵף בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.
 ל"ו, לְהִקְרִיב מוֹסֵף בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים. ל"ז, לְהִקְרִיב מוֹסֵף
 בְּז' יְמֵי הַחֵן. ל"ח, לְהִקְרִיב מוֹסֵף בְּשִׁמְנֵי עֶצְרַת. ט"ל,
 לְשַׂרֹּף אֶת הַנּוֹתָר בָּאֵשׁ. מ', לְשַׂרֹּף קִדְשִׁים שְׁנַטְמָאוּ.
 מ"א, לְעֵבוֹד כִּיֵּן גְּדוֹל בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים.

מ"ב, הַמוֹעֵל בַּהֶקְדָּשׁ קֶרֶן וְחוֹמֶשׁ. מ"ג, (ס"א לְהִבְיֵא הַחוֹטֵא
 קֶרֶן חֲטָאת עַל חֲטָאוֹ) קֶרְבָּן חֲטָאת. מ"ד, אָשֶׁם תָּלוּי עַל
 סִפְקוֹ עַל סֶפֶק שִׁגְגָה. מ"ה, קֶרְבָּן אָשֶׁם וְדָאִי, עַל הִידוּעַ. מ"ו,
 קֶרְבָּן עוֹלָה וַיִּזְרַד. מ"ז, קֶרְבָּן סִנְהֶדְרֵי גְדוֹלָה שִׁטְעוּ
 בְּהוֹרָאָה. מ"ח, לְהִקְרִיב הַזֵּב קֶרֶן אַחַר שִׁיטְהַר. מ"ט, קֶרְבָּן
 זָבַח אַחַר שִׁתְּטַהַר. נ', קֶרְבָּן יוֹלְדוֹת. נ"א, קֶרְבָּן
 מְצוֹרְעִים, מִתְּמֵן וְאֵילָךְ שְׂאֵר פְּקוּדֵיךָ וּמִשָּׁם וְאֵילָךְ שָׂר הַמְצוּוֹת.